

אזרח מטבריה יוצא

להסתערות על טחנות הצדק

כדי להגן על קטינה בת 16

שנתפסה בגלגלי החוק — ונכשל

אלא שהטברייני בעל הכתפיים האדירות ו- המבט הקשות, הלוכש תמיד בקפידה בחלי פה ועניבה, מוכר יותר לתושבי העיר כי אידיאליסט רודף צדק — אחד המעטים הי- מוכנים לא רק לדבר, אלא גם לעשות ל- מען אחרים. הוא בעל השכלה משפטית — שאותה הוא מעמיד לרשות אלו שאינם יכולים לשכור לעצמם עורכי-דין. לא אחת המליצו שופטים בפני נאשמים חסרי-יכולת — לפנות לדגני, הידוע בכך שהוציא מכיסו כבר אלפי ל"י, במשך השנים, במלחמותיו למען הצדק.

במקרה של דינה, יצא דגני להסתערותו במישינה מרץ. הוא ראה לנגד עניו נערה היכולה, באותו רגע, ליפול — והחליט לנסות לעזור לה לקום.

למחרת המשפט, פנה דגני בבקשה לבג"ץ, ביקש ציביניים מידי לשיחרורה של הצעיר- רה מהכלא — כשהוא מדגיש את הנזק הי- עלול להיגרם לה אף משיבה קצרה בכלא.

היה זה מאבק דו-קיוטי. טחנות-הצדק התעלמו מהסתערותו, המשיכו לטחון, לאט

של השופט, בכואו לגזור את דינה. אולם מסיבות לא ברורות, לא הגיע כנראה המכי- תב לידי השופט.

כתב דגני בשם הצעירה, שאינה יודעת לכתוב בעצמה בגיל 16 וחצי:

בפני אדוני מתברר התיק הנדון — בו אני מואשמת יחד עם אחותי בגניבה. הריני מבקשת לציין כי החוקר ורדי, אשר חקר אותי בעניין זה, הוציא ממני הודעה והח- תימני על מיסמכים באמצעי לחץ, איומים ואלימות.

מבלי להיכנס לפרטים הקשורים באישומים המתבררים בפני אדוני השופט, הריני מודה ומתודה, שעשיתי שגיאות רבות בחיי. אבל דברים אלה קרו, מפני שאף פעם לא היתה יד אבהית שהינחתה אותי להוראתי הדרך הנכונה, בצורה נעימה ולא כדברי ביקורת, בריטון ואלימות.

לא עסקתי בונות



אמר לי, הדגישה דינה במכתבה, שקצין המיבחן הגיש נגדי דו"ח לרעתי, בו טען שכאילו אני עוסקת בונות. אני מבקשת לציין שאם לא שיתפתי פעולה עם אנשים, וביניהם קצין-המיבחן, עד כה, הרי זה מפני שהם אף פעם לא דיברו אל ליבי ולא שיכי- נעוני שהם אמנם רוצים בטובתי.

אף פעם לא עסקתי בונות. ייתכן שגברים שונים ניצלו אותי מפני שהייתי נאיבית, אך אף פעם לא חייתי חיים מיניים מלאים עם גבר... ואני סבורה שעדיין אני בתולה.

ידוע לי שלפני כשנה, בעקבות מקרה ש- אדם רוף אחרי והתעלפתי ולא ידעתי מה הוא עשה עמי, נבדקתי י"י רופא ונמצאתי בתולה. מאו, כאמור, לא חי עימי גבר חיי- מין מלאים.

אני מבקשת לדחות משפטי זה לתאריך מתאים, כך שבינתיים תינתן לי הגנה מתאי- מה.



הצעירה הקטינה דינה מנד בת ה-16 וחצי, שנמצאה אשמה בגניבת סבעת — ונידונה על כך לארבעה חודשי מעצר בפועל. אזרח פשוט, הנוהג להיחלץ לעזרת נזקקים, יצא להילחם את מלחמתה, לנסות לשחררה מן הכלא — שם, מסכימים כל הנוגעים בדבר, תידרדר הנערה סופית אל דרך הפשע.



האגו יצחק דגני, מורה ומדריך-תיירים (עם תואר), משפטן ופסיכולוג (בלי תואר) — שיצא להגן בהתנדבות על הקטינה שאינה מסוגלת גם לחתום את שמה. אבל בטוח. בית הדין העליון סירב להיענות לבקשתו. למרות כישלונו, סירב דגני להיכנע, מתכי- נן להמשיך להיאבק. "לנגד עיני עומד רק דבר אחד", אמר השבוע. "גורלה של נערה צעירה, שאולי נחפת ברגע זה לעולם הי- פשע — ובכל הארץ הזאת אין מי שיושיט לה יד ולהצילה."

דון הישנוט וההקטינה

מר דגני הבטיח לי, שאם אדוני השופט יסכים לכך, הוא מוכן להגן עלי במשפט הנה ללא כל תשלום מצדי — ומכל מקום, אבקש בהתאם לסעיף 13 של חוק סדר הדין הפלילי, שכבודו יורה כי תינתן לי הגנה מטעם בית-המשפט. אני מבקשת שלא "ינק" טו נגדי באמצעים, אשר רק יהרסו את חיי לחלוטין ויורקוני בין בני אדם אשר הפכו- ני לפושעת.

אין מי שיושיט יד



מאחר שהמכתב לא הגיע לידיי של השופט, לא נואש דגני, המשיך ב- מאבקו. דגני, בן 50 הנראה צעיר מגילו, הוא ב- מקצועו מורה ומדריך-תיירים באגדת-יור.

מלמה, חטפה ארבעה חודשי מאסר בפועל.

דחיפה אחרונה



ארבעה חודשי מאסר בפועל על גני- א בת סבעת, לצעירה בגיל כזה, הינם עונש תמור. גם צעירה זכה ותמה, המוש- לכת בגיל רגיש כזה לכלא, עלולה לצאת משם עם צלקת שאינה ניתנת לאחוי. ל- נערה הניצבת על סף ההידרדרות לעולם הי- תחתון, עלולה חווייה כזו להוות את הדחיפה האחרונה. כשהיא תצא מהכלא, היא תהפוך לפרוצה, פורצת, או בעלת עיסוק נכבד דומה. לקראת משפטה, צייד דגני את דינה ב- מכתב בקשה שכתב בשמה אל השופט. אין ספק שמכתב זה היה משפיע על שיקול דעתו

דינה מנד* היתה בצרה צרורה, כאשר פנתה אל יצחק דגני כאל מיפלט אח- רון. היא לא הכירה אותו, אולם משהו הציע לה לבקש את עזרתו. היא נפגשה א- יו, שטחה בפניו את סיפורה.

הסיפור היה פשוט: הנערה הנאה, בת הי- 16 וחצי, בעלת הגוף המפותח והעיניים הי- ענקיות, הואשמה בגניבת סבעת, יחד עם אחותה, ממתנדב עימו נפגשו השתיים. תוך ימים מספר עמד משפטה להתקיים — ולא היה ביכולתה לשכור עורך-דין.

כאשר שמע דגני את תולדות חייה של הצעירה, אחת מתריסר ילדים שעד היום אינה יודעת קרוא וכתוב — התנדב לעמוד לימינה.

ימים ספורים לאחר מכן, ב-18 למרץ, עמ- דה דינה בפני שופט הנוער בצפת, אהרון

* השם מוסווה כדי להגן על קטינה.